

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy 725.091

Hely

Idő

"1924"

Személy

Szerző:

Cím: *Milyen legyen a jövő Budapestje?*

Forrás:

az Újság

3n
(Hely)

1924. 12. 31.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

Milyen legyen a jövő Budapestje?

Stern József dr., a legrégebb városatyja, az új év küszöbén visszaálmoda a békevilág gazdag és boldog Nagy-Budapestjét.

A múlt Budapestjének egyik kiváló reprezentációjához: Stern József dr.-hoz, aki évtizedeken át képviselte a liberális eszméket és küzdött nagyszabású tervek megvalósításáért a békebeli törvényhatósági bizottságban, fordultunk azzal a kérdéssel, jelölje meg az új év küszöbén, hogyan emelkedhetnék ki diadalmasan a jelen sivárságából a jövő Budapestje? Érdekes és mindenre kiterjedő válasza itt következik:

— Milyen legyen a jövő Budapestje? Tíz-esttizedei pusztulás és rombolás után most ennek a kérdésnek nagyobb jelentősége van, mint akkor, amikor egy boldog ország boldog fővárosának polgárai kérdezték, akiket nem a kenyérgond bántott, akiket nem aggasztott a társadalmi felbomlással járó pótolhatatlan értékek pusztulása, akik terveikkel és ötleteikkel nem a romok között kerestek szilárd alapot az építésre, hanem büszkén és gazdagon rajzolgatták a jövő nagy Budapestjének hatalmas rajzát, gyönyörű terveit, amelyekből, sajnos, oly kevés válhatott valóra. Ma előttünk más feladatok állanak, amelyek azonban mégis annyira hasonlóak a tíz év előttiékhöz és azt kell mondanunk, hogy akik a jövő Budapestjét akarják megalkotni, azoknak ama tervek-ből és azokból az ötletekből kell elindulni, amelyeket 1914-ben elhagytak. És senki előtt sem olyan kedves gondolat, a levegőbe rajzolni az új Budapest kontúrjait, mint talán mielőttünk, akik — kevesedmagammal — a főváros új formán bölcsőjétől kísértük dicsőséges pályáján — az összeomlásig.

BUDAPESTEN DRÁGÁBB A HÁZIURI PÁLYA, MINT VIDÉKEN.

— Kétségtelen, hogy a főváros új törvényhatósági bizottságára különösen Budapest költségvetésének revíziójával vár súlyos feladat. A budapesti polgárság ma olyan súlyos adókat visel, olyan súlyos községi adókat, amelyek a főváros bevételeit kellő módon biztosítják. A főváros kapja a forgalmi adónak egyhatod részét, az általános kereseti adókat, a fogyasztási adókat, továbbá a ház-, föld- és a társulati adó 50 százalékát. Ez utóbbiaknál a főváros 50 százalék helyett 60 százalékot szed be, egyelőre felhatalmazás nélkül. Nem tudom, hogy ugyanakkor, amikor az állam minden eszközzel támogatni kívánja az építkezést, szabad-e a fővárosnak nemcsak jogtalanul, de igazságtalanul is a saját felelősségére felelmezni a pótdadót és ezáltal előidézni azt a furcsa helyzetet, hogy Budapest 10 százalékkal drágább háziurnak lenni, vagy részvénytársaságot alapítani, mint vidéken. A fővárosi polgárságnak ez az aránytalan megterhelése feltétlenül megszüntetendő és ha a főváros ezeket a bevételeket nem nélkülözhetné, kívánni kell, hogy az állam a fényűzési adót engedje át a községek részére és tegye ezzel lehetővé a többi községi adók arányos csökkentését.

KÜLFÖLDI KÖLCSÖNT A FŐVÁROSNAK!

— Az építkezések megindítása a főváros új törvényhatósági bizottságának is aktuális feladata lesz, mert, sajnos, az állam építkezési akciója jelentős eredményt nem hozott. A szánálási idő alatt kilátástalannak látszik az, hogy az állam a fővárosnak beruházásra megfelelő tőkét bocsátana rendelkezésére és a bel-földi hitelforrások is elégtelenek, nagyszabású építkezési akció támogatására. Az építkezés megindításához tehát feltétlenül külföldi kölcsönre volna szükségünk, amelynek megszerzése és az építkezés megindítása az új törvényhatóság legszebb eredménye lenne. Azonban az építkezésekkel kapcsolatban jó volna visszatérni a Bárczy-éra hagyományaihoz. Jó volna, ha a főváros nemcsak arra helyezne súlyt, hogy Budapest egyes pontjain újabb körakásokat emeljenek, de figyelembe venné a várostervezés és a városépítési esztétika követelményeit is. Mert kár volna a jövő Budapestet úgy elcsufítani, mint ahogy a főváros néhány legforgalmasabb terét és utcáját elcsufították különböző üzletházakkal és egyéb átmeneti jelentőségű épületekkel, amelyek a fővárosi kurzus izlését még hosszú esztendőig hirdetni fogják.

A PESTI UTCA HASONLIT AZ UTBURKOLATHOZ.

— A főváros polgárságának elismerését fogja kiérdemelni az új törvényhatóság, ha erélyes kézzel lát hozzá a közlekedési kérdések megoldásához, a modern nagyvárosi közlekedés kiépítéséhez. A földalatti villamos továbbépítése volna természetesen a legmegfelelőbb megoldás, erre azonban a közeljövőben gondolni sem lehet. Annál inkább lehetséges az autóbuszok szaporításával javítani Budapest közlekedését, ha a tanács egy-uttal alaposan hozzájárul az utburkolatok ja-

vitásához is, mert sajnos, a budapesti utca lassanként hasonló lesz a magyar országhoz, amelyet az egykori krónikás szerint úgy építenek, hogy sarat hánynak sárra.

BOLDOG, NAGY BUDAPESTET!

— Aki nyitott szemmel sétál Budapest

utcain, hamarosan rátalál mindazokra a hiányokra és hibákra, amelyeknek megjavítása nélkül Budapest a nagyvárosok sorából hamarosan a vidéki empóriumok rivójára fog süllyedni. Pedig a pesti polgár azt reméli, hogy a küzdelmes esztendő és a kurzus bomlasztó munkája után olyan törvényhatóság fog összeülni, amely ebből a szenvedő és nyomorgó Budapestből megteremtí a tíz év előtti álmok gazdag és boldog nagy Budapestjét. Meggyőződésem, hogy az az erkölcsi föl-

éledés, amely annak a pártnak a bukását fogja követni, amely magát a székesfőváros polgárainak pártjával tüntette fel és ugyanakkor a «bűnös Budapest» jelszavát dobta a demagógia éhenkórászai közé, — ez az erkölcsi feltámadás bizonyosan lehetővé teszi a liberális polgárság törvényhatóságának, hogy megtalálja az eszközöket is tervei megvalósításához. Adná isten, hogy azok, akik most felváltják a kurzus törvényhatósági bizottságát, ne folytassák, amit elődeik megkezdték: ne folytassák a gyűlölködést ne folytassák a főváros társadalmának szétbontását, hanem becsületes és ideális munkájukkal arra törekedjenek, hogy visszaállítsa Budapest polgárainak polgártársi önértetét és összetartását, visszaidézzék a békeesztendő elmúlt aranykorát.